

1. ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΔΥΟ ΗΠΕΙΡΩΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΑΘΙΑΣΜΕΝΗ ΚΑΡΜΕΝ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ημ. Έκδοσης: . . . 21/07/2015 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 21/07/2015

Σελίδα: 13

Η χορογραφία εμπεριείχε στοιχεία από φλαμένκο, αφρικανικά τελετουργικά, σύγχρονο χορό.

Ευπόλυτη, με ξυρισμένο κεφάλι, η Ντάντα Μαζίλο ήταν μια Κάρμεν με δύναμη αρχετυπική.

Συνύπαρξη δύο ηπείρων σε μια παθιασμένη «Κάρμεν»

Της **ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΤΣΟΥΝΑΚΗ**

Ο ενθουσιασμός του κοινού στο τέλος της «Κάρμεν», που παρουσίασε η Νοτιοαφρικανίδα χορεύτρια και χορογράφος Ντάντα Μαζίλο, στο 21ο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας, ήταν δικαιολογημένος. Όσοι ενστάσεις κι αν είχε κανείς για τη χορογραφία, η δύναμη της κίνησης, η υπερχείλιση του συναισθήματος, η σκοτεινή και ταυτόχρονα εξωστρεφής εκδήλωση του πάθους από τη 14μελή ομάδα The dance factory ήταν το καύσιμο για μια εορταστική επίσημη έναρξη ενός ισχυρά εδραιωμένου θεσμού. Πόσο «ισχυρά εδραιωμένου» αποδεικνύεται από το γεγονός ότι, σε μια εποχή που οι πολιτιστικές εκδηλώσεις ακυρώνονται ή μία μετά την άλλη, το Φεστιβάλ Χορού παρέμεινε όρθιο, περιβαλλόμενο από την αγάπη του κοινού και, κυρίως, του πείσμα και την αντοχή της κάλ-

λιτεχνικής διευθύντριας του, Βίκυς Μαραγκοπούλου.

Το Φεστιβάλ άρχισε την Παρασκευή 17 του μηνός (διαρκεί έως τις 24), με την ποιητική και υπνωτιστική –όπως χαρακτηρίστηκε– περφόρμανς της Γουέν Τσι Σου από την Ταϊβάν, αλλά το Σάββατο, με την αισθαντική, ξυπόλυτη, με ξυρισμένο κεφάλι Μαζίλο, πυρακτώθηκε.

Σπάνια η έννοια «επίσημη έναρξη» για ένα πολιτιστικό γεγονός επικυρώνεται με τόση έμφαση. Στην πρώτη σειρά της κεντρικής αίθουσας του Μεγάρου Χορού, η κυβέρνηση είχε ισχυρή εκπροσώπηση με τον υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Νίκο Βούτση, τον υπουργό Παιδείας, Αριστέιδη Μπαλάτ, τον αν. υπουργό Πολιτισμού, Νίκο Ξυδάκη, τον γενικό γραμματέα του υπ. Παιδείας, Δημήτρη Χασάπη, τον πρώην πρόεδρο του Συνασπισμού, Νίκο Κωνσταντινόπουλο. Παρόντες και ο περιφερειάρχης

Η παράσταση της Ντάντα Μαζίλο ήταν το καύσιμο για μια εορταστική επίσημη έναρξη του 21ου Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας.

Πελοποννήσου, Πέτρος Τατούλης, ο δήμαρχος Καλαμάτας, Παναγιώτης Νίκας, και βέβαια ο άνθρωπος που έχει αποδείξει έμπρακτα την υποστήριξη του στην πόλη και τον πολιτισμό, ο πρόεδρος του «Διαζώματος», Σταύρος Μπένος.

Αφρικανικές επιρροές

Στην «Κάρμεν» της Μαζίλο, το κόκκινο και το μαύρο ήταν περισσότερο από δύο συμπληρωματικά χρώματα. Η μάλλον κλασική χορογραφία εμπεριείχε στοιχεία από το φλαμένκο, αφρικανικά τελετουργικά, τον σύγχρονο χορό. Μια Κάρμεν με

δύναμη αρχετυπική, θηλυκή και ταυτόχρονα επιθετική, σχεδόν αλαζονική, χαράζει μόνη τον δρόμο και τις επιθυμίες της.

Η Ντάντα Μαζίλο, την οποία πρωτοείδαμε στην Αθήνα στο «Refuse the hours» του Ουίλιαμ Κέντριτζ (2012, Στέγη Γραμμάτων) και πέρασε σε μια ανατρεπτική «Λίμνη των κύκνων» στο Φεστιβάλ Αθηνών, θεωρεί τον χορό μέσο για να απενθυμίσει τα κοινωνικά προβλήματα της Νότιας Αφρικής, κυρίως τη βίαιη κληρονομιά του καθεστώτος του απαρτχάιντ. Ήταν, άραγε, τυχαίο ότι ο μόνος λευκός χορευτής ήταν αυτός που υποδυόταν τον Δον Χοσέ, φυσιογνωμία σκοτεινή, άντρας εξουσιαστής, που δεν διστάζει να φτάσει ως τον βιασμό;

Οι έντονες αφρικανικές επιρροές της Μαζίλο διαπερνούν κάθε κίνηση του μπαλέτου. Γεννημένη η ίδια στο Γιοχάνεσμπουργκ, σπούδασε εκεί χορό, αλλά ολοκλήρωσε την

εκπαίδευσή της στις Βρυξέλλες. Έτσι, στη χορογραφία της συνυπάρχουν οι δύο ηπείροι με μια δύναμη απελευθερωτική, που δανειζεται από τον ρεαλισμό, ακουμπά στην αισθαντικότητα και, κυρίως, αφηγείται με απλότητα και αμεσότητα. Γι' αυτό και, στη δικιά της εκδοχή της «Κάρμεν», δεν ξέρει κανείς αν αυτό που μετράει είναι η δύναμη της ίδιας της ιστορίας ή τα βήματα του χορού.

Μια σωματική, χθόνια Κάρμεν, που ταλανίζεται από τις επιθυμίες της και απολαμβάνει περισσότερο από την ελευθερία της κίνησης, την ελευθερία της έκφρασης. Δεν σκέφτεται δεύτερη φορά αυτό που θέλει να πει. «Fuck the shit!» είναι η πρώτη φράση που εκστομίζει δύο μόλις λεπτά μετά την εισοδή της στη σκηνή.

Το κοινό της αίθουσας –μαζί με τους επίσημους προσκεκλημένους– χειροκρότησαν με πάθος την εκδοχή της Ντάντα Μαζίλο.